



# MONITORUL OFICIAL

## AL

## ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 665

PARTEA I  
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 16 iulie 2025

### SUMAR

| <u>Nr.</u>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                           | <u>Pagina</u> |
|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---------------|
| DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                   |               |
| Decizia nr. 69 din 25 februarie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor.... | 2–4           |
| Decizia nr. 200 din 8 aprilie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 229 alin. (3 <sup>2</sup> ) și (3 <sup>3</sup> ) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil .....                                                                                                                                                                                            | 5–9           |
| ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE<br>ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                            |               |
| 178. — Ordin al președintelui Oficiului pentru Licență Industrială pentru aprobarea Instrucțiunilor privind avizarea procedurilor autorităților competente pentru eliberarea acordurilor necesare obținerii licenței industriale unice .....                                                                                                                                                                                                         | 10–16         |

# DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

### DECIZIA Nr. 69

din 25 februarie 2025

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor**

|                      |                      |
|----------------------|----------------------|
| Marian Enache        | — președinte         |
| Mihaela Ciochină     | — judecător          |
| Cristian Deliorga    | — judecător          |
| Dimitrie-Bogdan Licu | — judecător          |
| Gheorghe Stan        | — judecător          |
| Livia Doina Stanciu  | — judecător          |
| Varga Attila         | — judecător          |
| Ionița Cochintu      | — magistrat-asistent |

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioana-Codruța Dărăngă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, excepție ridicată de Societatea BNB Prest Serv — S.R.L. din satul Ciurea, comuna Ciurea, județul Iași (în calitate de lider al asocierii Societății BNB Prest Serv — S.R.L., Societății Nomis 2003 — S.R.L. și Societății GEO Mike — S.R.L.) în Dosarul nr. 147/45/2020 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 684D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, având în vedere că este atribuția legiuitorului să stabilească reguli de procedură clare în care să fie stipulate cu precizie condițiile și termenele în care se pot exercita căile de atac, persoanele interesate având posibilitatea, fără discriminare, să formuleze contestație în termenul prevăzut de lege, fără a li se încălca accesul liber la justiție și dreptul la apărare.

#### CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia nr. 322 din 27 mai 2020, pronunțată în Dosarul nr. 147/45/2020, **Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor**, excepție ridicată de Societatea BNB Prest Serv — S.R.L. din satul Ciurea, comuna Ciurea, județul Iași (în calitate de lider al asocierii Societății BNB Prest Serv — S.R.L., Societății Nomis 2003 — S.R.L. și Societății GEO Mike — S.R.L.) într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 101/2016.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile criticate, prin instituirea

sanctiunii de respingere a contestației ca tardivă, în cazul în care aceasta nu a fost înaintată și autorității contractante în termenul prevăzut de lege, ci numai Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, încalcă drepturi și principii prevăzute de Legea fundamentală. În această ipoteză, operatorul economic sau partea interesată să formuleze contestație depinde, practic, de aprecierea subiectivă a autorității contractante, care, într-o manieră abuzivă și de sabotaj, poate să nu confirme primirea unui astfel de înscris, ajungându-se la o sancțiune disproporționată în situația în care nu se primește din partea destinatarului comunicării vreo confirmare de primire. Aplicarea sancțiunii prevăzute de textul criticat depășește cu mult spiritul legii, raportat la scopul comunicării actelor în litigii, astfel cum este stabilit prin normele de procedură civilă și care prevăd posibilitatea aplicării instituției repunerii în termen a unei cauze atunci când se încalcă un anumit termen și există o dovadă obiectivă. Astfel, în contextul normelor cuprinse în Legea nr. 101/2016 se creează un dezechilibru între părțile aflate în discuție în ceea ce privește (i) accesul la justiție, care trebuie să fie neîngrădit, cu anumite excepții, așa cum sunt ele definite de către legiuitor, (ii) asigurarea principiului contradictorialității și (iii) asigurarea dreptului la apărare în mod egal și unitar pentru părțile unui litigiu dedus judecării fie unei autorități administrativ-jurisdicționale, cum este Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor, fie unei instanțe de judecată reglementate ca atare de lege. De asemenea, textul criticat nu prevede o procedură de confirmare de primire a contestației din partea autorității contractante, astfel cum este și situația din speța dedusă controlului de constituționalitate, în care, intenționat și cu rea-credință, autoritatea contractantă nu a confirmat primirea contestației. Prin urmare, acest text nu ar trebui să aibă un caracter sancționator, ci unul care să conducă la celeritatea procedurii, în vederea depunerii unui punct de vedere cât mai curând din partea autorității contractante de la data formulării contestației de către cei îndrituiți, cu atât mai mult cu cât situația legislativă anterioară, ce viza o procedură prealabilă, a fost eliminată având în vedere tocmai aceste considerente.

6. **Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât (i) impunerea unui termen de contestare a raportului procedurii nu afectează dreptul oricărei persoane implicate în procedura achiziției de a ataca actul de atribuire, iar dreptul de contestare nu trebuie privit absolut și neîngrădit, existența unui termen de formulare a contestației având ca scop evitarea tergiversării unei astfel de proceduri, care trebuie să se desfășoare cu celeritate în vederea protejării interesului public; (ii) cerința privind comunicarea contestației și autorității contractante se justifică prin perspectiva faptului că, după expirarea termenului de contestare, aceasta are obligația de a finaliza de urgență procedura și de a încheia contractul de achiziție publică; (iii) orice contestație are drept consecință în acea fază suspendarea procedurii de atribuire a contractului, aspect de care autoritatea contractantă trebuie să fie informată în mod nemijlocit; (iv) persoanele interesate au în mod nediscriminatoriu dreptul de a formula contestație în termenul și

condițiile prevăzute de lege, accesul liber la justiție și dreptul la apărare nefiind îngădite.

7. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

#### CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 16 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016, care au următorul cuprins: „(1) *Sub sancțiunea respingerii contestației ca tardivă, aceasta se înaintează atât Consiliului, cât și autorității contractante, nu mai târziu de expirarea termenului legal de contestare.*”

11. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 15 alin. (1) — *Universalitatea*, ale art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, ale art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, ale art. 21 — *Accesul liber la justiție* și ale art. 24 — *Dreptul la apărare*.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate, sens în care este Decizia nr. 533 din 2 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1195 din 8 decembrie 2020, prin care a fost respinsă excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Cu acel prilej, în paragraful 18 și următoarele ale deciziei precitate, Curtea a observat că Legea nr. 101/2016 reglementează remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii. Potrivit art. 2 din Legea nr. 101/2016, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act al unei autorități contractante sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri poate solicita anularea actului, obligarea autorității contractante la emiterea unui act sau la adoptarea de măsuri de remediere, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, pe cale administrativ-jurisdicțională sau judiciară. Oricare dintre membrii unei asocieri a unor operatori economici, fără personalitate juridică, poate formula orice cale de atac reglementată de această lege.

13. În ceea ce privește accesul liber la justiție consacrat de Legea fundamentală, în jurisprudența sa, instanța de contencios constituțional a învederat că acesta implică între altele adoptarea de către legiuitor a unor reguli de procedură clare, în care să se stipuleze cu precizie condițiile și termenele în care justițiabilii își pot exercita drepturile lor procesuale, inclusiv cele referitoare la căile de atac împotriva hotărârilor pronunțate de instanțele de judecată (Decizia nr. 189 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 5 aprilie 2006), astfel încât să fie reglementată respectarea pentru toate părțile a garanțiilor care caracterizează dreptul la un proces echitabil, inclusiv cu privire la posibilitatea de a fi contestate deciziile adoptate în procedura administrativ-

jurisdicțională, astfel cum a reținut Curtea Constituțională cu privire la constituționalitatea acestor proceduri administrativ-jurisdicționale, condiționată de posibilitatea de a fi supuse controlului judecătoresc.

14. Prin urmare, din această perspectivă, Curtea a constatat că în materia achizițiilor publice nu este îngădit dreptul de acces liber la justiție. Dimpotrivă, sunt prevăzute căi/posibilități alternative de contestare a întregii proceduri atât pe cale judiciară, direct în fața instanței de judecată, cât și pe cale administrativ-jurisdicțională. Or, prevederile art. 16 din Legea nr. 101/2016 reglementează o condiție de admisibilitate a unei acțiuni formulate pe cale administrativ-jurisdicțională, respectiv stabilesc faptul că, sub sancțiunea respingerii contestației ca tardivă, aceasta se înaintează atât Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cât și autorității contractante, dar nu mai târziu de expirarea termenului legal de contestare. În acest context, Curtea a observat că se preconstruie chiar accesul la instanțele de judecată, respectiv calea de atac împotriva actului administrativ-jurisdicțional — decizia Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor.

15. Reiterând faptul că accesul la justiție nu este un drept absolut, putând fi limitat prin anumite condiții de formă și de fond impuse de legiuitor, prin raportare la dispozițiile art. 21 din Constituție, instanța de contencios constituțional a arătat că stabilirea unor condiționări pentru introducerea acțiunilor în justiție nu constituie, în sine, o încălcare a accesului liber la justiție, acesta presupunând accesul la mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, fiind de competența exclusivă a legiuitorului să instituie regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, soluție ce rezultă din dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Aceste condiționări nu pot fi însă acceptate dacă afectează dreptul fundamental în chiar substanța sa. Prin urmare, limitările aduse dreptului fundamental sunt admisibile doar în măsura în care vizează un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele folosite de legiuitor și scopul urmărit de acesta (Decizia Curții Constituționale nr. 176 din 24 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 356 din 27 aprilie 2005), legiuitorul fiind ținut să aducă anumite limitări orientându-se după principiul *est modus in rebus*, respectiv să fie preocupat ca exigențele instituite să fie îndeajuns de rezonabile încât să nu pună sub semnul întrebării însăși existența dreptului (Decizia Curții Constituționale nr. 39 din 29 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 217 din 12 martie 2004; Decizia Curții Constituționale nr. 40 din 29 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 229 din 16 martie 2004).

16. Or, aplicând considerentele de principiu în privința stabilirii anumitor condiții de formă și de fond impuse de legiuitor, prin raportare la dispozițiile art. 21 din Constituție, Curtea a învederat că nu se poate reține că legiuitorul a afectat dreptul de acces liber la justiție prin faptul că a instituit cerința comunicării contestației și autorității contractante, care trebuie realizată până la expirarea termenului legal de contestare, atunci când persoana interesată să promoveze o acțiune urmează calea contestației în fața Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, mai ales că este vorba despre o procedură administrativ-jurisdicțională facultativă, opțională și alternativă (a se vedea în acest sens Decizia nr. 533 din 2 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1195 din 8 decembrie 2020, paragrafele 22-25).

17. Mai mult, în această etapă, prin aceste cerințe și condiționări, autoritatea contractantă are tot interesul să cunoască cu maximă celeritate dacă se contestă rezultatele procedurii de atribuire a contractelor, pentru a putea adopta o conduită care să asigure garanția respectării legii și să cunoască, în concret, căile de atac utilizate de autoritatea contractantă, respectiv dacă a ales contestarea pe cale judiciară sau s-a

adresat Consiliului Național pentru Soluționarea Contestațiilor, pentru a se evita folosirea concomitentă a acestora, întrucât legea permite numai folosirea alternativă (pentru identitate de rațiune, a se vedea în acest sens și Decizia nr. 701 din 27 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 26 ianuarie 2015, paragraful 28). De asemenea, interesul public cere ca aceste proceduri să se desfășoare cu celeritate și să respecte exigențele care decurg din prevederile constituționale. De altfel, măsurile instituite prin Legea nr. 101/2016 sunt justificate prin chiar scopul întregului ansamblu legislativ în materia achizițiilor publice, respectiv asigurarea cadrului legal necesar pentru a realiza achiziționarea de bunuri, servicii și lucrări în condiții de eficiență economică și socială [art. 2 alin. (1) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 390 din 23 mai 2016], precum și asigurarea la nivel național a unor mecanisme și proceduri efective, rapide și eficiente de sesizare și remediere a neregulilor, care să garanteze respectarea dispozițiilor legale privind atribuirea contractelor [art. 1 alin. (3) din Legea nr. 101/2016], avându-se în vedere că finalitatea acestor proceduri de achiziție este strâns legată și de anualitatea și execuția bugetară, de alocarea unor fonduri atât din bugetul național, cât și din fondurile Uniunii Europene, mai ales că eventualele încălcări ale termenelor stabilite prin contractele de finanțare produc consecințe ce pot fi asimilate neregulilor și pot fi sancționate de autoritățile competente prin rezilierea contractelor de finanțare, aplicarea unor corecții financiare sau chiar suspendarea sau respingerea parțială sau totală la plată a cererilor pentru asemenea fonduri, indiferent că este vorba despre operațiuni anuale sau despre operațiuni multianuale. Prin urmare, trebuie avut în vedere și interesul național, nu numai cel particular.

18. Astfel, legea creează și o interconexiune a procedurilor referitoare la căile alternative de atac, pentru a nu exista o suprapunere sau sincope, astfel că, în virtutea art. 4 alin. (3) din Legea nr. 101/2016, autoritatea contractantă care a luat cunoștință despre depunerea de către persoane diferite a unor contestații împotriva aceluiași act al autorității contractante, atât în fața Consiliului Național pentru Soluționarea Contestațiilor, cât și în fața instanței, are obligația să informeze Consiliul și instanța în acest sens, transmitând, totodată, copii de pe contestațiile formulate, iar în virtutea art. 16 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, în termen de o zi lucrătoare de la primirea contestației, autoritatea contractantă are obligația să o publice în sistemul electronic de achiziții publice (în cazul procedurilor a căror inițiere nu se realizează prin publicare în sistemul electronic de achiziții

publice, se comunică, în termen de o zi lucrătoare de la adoptare, atât persoanei care a notificat autoritatea contractantă, cât și celorlalți operatori economici implicați în procedura de atribuire, comunicări ce se realizează prin orice mijloc de comunicare prevăzut de legislația privind achizițiile publice, legislația privind achizițiile sectoriale sau legislația privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii, după caz).

19. Or, toate aceste aspecte concură la realizarea cu transparență a procedurilor, desfășurarea cu celeritate a proceselor în materia achizițiilor publice, în scopul evitării tergiversării și pentru realizarea scopului pentru care a fost adoptat cadrul legislativ respectiv, totodată, avându-se în vedere antrenarea și responsabilizarea tuturor celor care au un interes în finalitatea procedurilor de achiziție publică, mai ales a participanților la procedură — autoritate contractantă, operatorii economici interesați să participe la procedura de atribuire, respectiv, după caz, operatorii economici participanți la procedura de atribuire. Prin urmare, nu se poate reține pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 21 din Constituție din perspectiva anterefărită.

20. În ceea ce privește dreptul la apărare și egalitatea părților, pretins încălcat, ca și componente ale dreptului la un proces echitabil, prin Decizia nr. 480 din 18 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 12 august 2015, paragraful 16, Curtea a reținut că acesta presupune respectarea unor principii fundamentale, precum contradictorialitatea, dreptul de apărare, egalitatea procesuală, cu toate consecințele ce decurg din aceasta. Or, din ansamblul legislativ ce reglementează în materia achizițiilor publice rezultă că toate aceste principii sunt respectate prin crearea unui cadru procesual adecvat. Astfel, la art. 15 din Legea nr. 101/2016 se prevede în mod expres faptul că procedura de soluționare a contestațiilor se desfășoară cu respectarea principiilor legalității, celerității, contradictorialității, asigurării dreptului la apărare, imparțialității și independenței activității administrativ-jurisdicționale (pentru identitate de rațiune, a se vedea Decizia nr. 533 din 2 iulie 2020, precitată, paragraful 26). Prin urmare, normele criticate nu încalcă principiul egalității și dreptul la apărare.

21. În ceea ce privește celelalte chestiuni învederate de către autoarea excepției de neconstituționalitate cu privire la faptul că autoritatea contractantă nu ar confirma primirea contestației până la expirarea termenului legal de contestare, Curtea observă, pe de o parte, că aceste afirmații se fundamentează pe o prezumție de rea-credință și, pe de altă parte, reprezintă chestiuni ce țin de interpretarea și aplicarea în concret a legii, neintrând în sfera contenciosului constituțional.

22. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea BNB Prest Serv — S.R.L. din satul Ciurea, comuna Ciurea, județul Iași (în calitate de lider al asocierii Societății BNB Prest Serv — S.R.L., Societății Nomis 2003 — S.R.L. și Societății GEO Mike — S.R.L.) în Dosarul nr. 147/45/2020 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 16 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 februarie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE  
**MARIAN ENACHE**

Magistrat-asistent,  
**Ionița Cochînțu**

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

## DECIZIA Nr. 200

din 8 aprilie 2025

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 229 alin. (3<sup>2</sup>) și (3<sup>3</sup>)  
din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil**

|                        |                      |
|------------------------|----------------------|
| Marian Enache          | — președinte         |
| Mihaela Ciochină       | — judecător          |
| Cristian Deliorga      | — judecător          |
| Dimitrie-Bogdan Licu   | — judecător          |
| Laura-Iuliana Scânteii | — judecător          |
| Gheorghe Stan          | — judecător          |
| Varga Attila           | — judecător          |
| Irina-Loredana Gulie   | — magistrat-asistent |

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 229 alin. (3<sup>2</sup>) și (3<sup>3</sup>) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, excepție ridicată direct de Avocatul Poporului și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.053D/2021.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 19 decembrie 2024, în prezența reprezentantului Avocatului Poporului, doamna Linda Zenovia Timofan, și cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioana-Codruța Dărăngă, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată. Pronunțarea asupra cauzei a fost amânată pentru datele de 4 februarie 2025, 11 martie 2025, 27 martie 2025, pentru o mai bună studiere a problemelor ce au format obiectul dezbaterii, în temeiul art. 57 și al art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, și, respectiv, având în vedere imposibilitatea constituirii legale a completului de judecată, potrivit art. 51 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 47/1992, republicată, pentru data de 18 februarie 2025. De asemenea, constatând că nu sunt prezenți toți judecătorii care au participat la dezbateri, potrivit art. 58 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 2 aprilie 2025 și, respectiv, 8 aprilie 2025, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

## CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

3. Prin Adresa nr. 6.408 din 26 martie 2021, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 2.401 din 26 martie 2021, în temeiul art. 146 lit. d) teza finală din Constituție și al art. 32 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, **Avocatul Poporului a sesizat direct Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 229 alin. (3<sup>2</sup>) și (3<sup>3</sup>) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil.**

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate, Avocatul Poporului susține că, potrivit art. 150 alin. (3) din Codul civil, curatorul special care îl asistă pe minor în cadrul procedurii succesorale este numit de către notarul public și validat sau înlocuit de instanța de tutelă. Or, prin prevederile art. 229 alin. (3<sup>2</sup>) din Legea nr. 71/2011 sunt lipsite de efecte juridice dispozițiile art. 150 alin. (3) din Codul civil, în ceea ce privește validarea de către instanța de tutelă a curatei speciale instituite, dat fiind faptul că, până la înființarea și funcționarea instanțelor de tutelă, desemnarea unui curator special se face în mod obligatoriu de autoritatea tutelară, iar nu de instanța de tutelă. Cu alte cuvinte, validarea de către instanța de tutelă a curatei special instituite pentru asistarea minorului în cadrul procedurii succesorale este

suspendată *sine die*, până la înființarea și funcționarea instanțelor de tutelă.

5. Se mai precizează că ipoteza normativă a dispozițiilor art. 229 alin. (3<sup>2</sup>) din Legea nr. 71/2011 vizează două situații distincte, și anume: asistarea minorului la încheierea unor acte de dispoziție și, respectiv, asistarea sau reprezentarea acestuia la dezbaterile procedurii succesorale. Astfel, se susține că numirea curatorului special al minorului de către autoritatea tutelară, cu prilejul încheierii actelor de dispoziție, nu ridică probleme de constituționalitate, deoarece aceasta nu poate avea loc decât numai cu validarea sau confirmarea de către instanță. Prin urmare, lipsa reglementării normelor de organizare și funcționare a instanței de tutelă nu lipsește de eficiență scopul legiuitorului instituit prin reglementarea criticată, respectiv acela de implicare a instanței judecătorești în luarea unor decizii privind numirea curatorului special, întrucât, prin validarea sau confirmarea de către instanță, există un control efectiv din partea unei instanțe judecătorești, reglementarea beneficiind astfel de garanțiile de imparțialitate și de independență.

6. Însă în cazul celei de-a doua ipoteze, respectiv atunci când curatorul special este numit de autoritatea tutelară, la cererea notarului public, în cazul dezbaterii procedurii succesorale, reglementarea legală criticată prevede că nu mai este necesară validarea sau confirmarea de către instanța judecătorească. Or, se susține că, în condițiile în care procedura succesorale este un ansamblu de reguli procedurale sau materiale, având un caracter complex — prin care se realizează transmisiunea și, respectiv, dobândirea proprietății, numirea curatorului special de către autoritatea tutelară, potrivit art. 229 alin. (3<sup>2</sup>) și (3<sup>3</sup>) din Legea nr. 71/2011, fără validarea instanței de judecată, lipsește de eficiență scopul legiuitorului, și anume implicarea instanței judecătorești, care beneficiază de garanțiile de imparțialitate și de independență. Astfel, se atribuie unui organ administrativ aflat în subordinea autorității publice locale, respectiv autorității tutelare, procedura numirii curatorului special în cadrul procedurii succesorale. Or, toate procedurile prevăzute pentru ocrotirea persoanei fizice, potrivit art. 107 alin. (1) din Codul civil, sunt în competența instanței de tutelă.

7. Se mai susține că dispozițiile art. 229 alin. (1) din Legea nr. 71/2011, la care face referire textul de lege criticat, se referă la stabilirea, prin legea privind organizarea judiciară, a organizării, funcționării și atribuțiilor instanței de tutelă și de familie. Or, de la intrarea în vigoare a normelor tranzitorii și până în prezent, nu au fost adoptate modificări ale legii privind organizarea judiciară referitoare la stabilirea organizării, funcționării și atribuțiilor instanței de tutelă și de familie.

8. În acest sens, se arată că, prin Decizia Curții Constituționale nr. 795 din 4 noiembrie 2020, s-a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 229 alin. (3) din Legea nr. 71/2011 și s-a reținut, în esență, că menținerea *sine die* în fondul activ al legislației a unei norme tranzitorii contravine scopului unei astfel de reglementări, care trebuie să asigure, pe o perioadă determinată, corelarea a două dispoziții legale succesive, ceea ce este de natură să încalce cerințele de calitate a legii, garanție a principiului legalității. De asemenea, Curtea a mai reținut că delegarea către autoritatea tutelară —

organ administrativ aflat în subordinea autorității publice locale — a unor atribuții instituite de legiuitor în sarcina unei instanțe judecătorești specializate — *instanța de tutelă* — contravine dispozițiilor constituționale referitoare la accesul liber la justiție, prin faptul că nu există un control judecătoresc asupra deciziei organului administrativ. Totodată, s-a reținut că lipsa de intervenție a legiuitorului, în sensul instituirii normelor privind organizarea instanței de tutelă, de la data intrării în vigoare a Codului civil și până în prezent, este de natură să denatureze scopul legii, respectiv acela de a acorda unei instanțe judecătorești atribuțiile exercitate până la data intrării în vigoare a Codului civil de o autoritate administrativă, respectiv autoritatea tutelară, având în vedere rolul crescut al tutorelui în administrarea bunurilor persoanei puse sub interdicție judecătorească, rol ce necesită un control efectiv din partea unei instanțe judecătorești, care beneficiază de garanțiile de imparțialitate și independență.

9. În concluzie, Avocatul Poporului susține că cele statuate în Decizia Curții Constituționale nr. 795 din 4 noiembrie 2020 sunt aplicabile, pentru identitate de rațiune, și în situația instituirii, de către autoritatea tutelară, a curatei speciale a minorului, în cadrul dezbaterii procedurii succesorale. În acest sens, se susține că identitatea de rațiune este determinată de natura juridică a curatei speciale a minorului, apropiată de cea a tutelei, de necesitatea existenței unui control efectiv din partea unei instanțe judecătorești în privința drepturilor minorului exercitate în cadrul dezbaterii succesorale, precum și de conferirea de eficiență juridică a dispozițiilor art. 150 alin. (3) din Codul civil privind validarea de către instanță a curatei speciale.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

#### CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantei instituției Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10, 32 și 33 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 229 alin. (3<sup>2</sup>) și (3<sup>3</sup>) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011, potrivit căreia: „(3<sup>2</sup>) *Până la intrarea în vigoare a reglementării prevăzute la alin. (1), numirea curatorului special care îl asistă sau îl reprezintă pe minor la încheierea actelor de dispoziție sau la dezbaterile procedurii succesorale se face, de îndată, de autoritatea tutelară, la cererea notarului public, în acest din urmă caz nefiind necesară validarea sau confirmarea de către instanță.*

(3<sup>3</sup>) *Dispozițiile alin. (3<sup>2</sup>) se aplică în mod corespunzător și în cazul numirii curatorului special prevăzut la art. 167 din Codul civil.*”

La data sesizării cu prezenta excepție de neconstituționalitate, dispozițiile art. 167 — *Numirea unui curator special* din Codul civil aveau următoarea redactare: „*În caz de nevoie și până la soluționarea cererii de punere sub interdicție judecătorească, instanța de tutelă poate numi un curator special*

*pentru îngrijirea și reprezentarea celui a cărui interdicție a fost cerută, precum și pentru administrarea bunurilor acestuia.*”

14. Dispozițiile alin. (3<sup>3</sup>) cuprins în art. 229 din Legea nr. 71/2011 au fost abrogate prin art. 27 alin. (1) pct. 2 din Legea nr. 140/2022 privind unele măsuri de ocrotire pentru persoanele cu dizabilități intelectuale și psihosociale și modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 500 din 20 mai 2022. Prin acest din urmă act normativ a fost modificat și art. 167 din Codul civil, care are în prezent următoarea redactare: „*În caz de nevoie și până la soluționarea cererii de instituire a consilierii judiciare sau a tutelei speciale, instanța de tutelă poate numi un curator special pentru îngrijirea și reprezentarea celui a cărui ocrotire a fost cerută, precum și pentru administrarea bunurilor acestuia.*”

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține, în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 229 alin. (3<sup>2</sup>) din Legea nr. 71/2011, că acestea reglementează două ipoteze distincte: prima situație se referă la încheierea de către minor a unor acte de dispoziție, sub supravegherea curatorului special numit de către autoritatea tutelară și validat de către instanța judecătorească, iar cea de-a doua situație se referă la dezbaterile procedurii succesorale, caz în care numirea curatorului special se face de către autoritatea tutelară, la cererea notarului public, în acest caz nefiind necesară validarea sau confirmarea de către instanță, potrivit textului de lege criticat.

16. Prin Decizia nr. 795 din 4 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1299 din 28 decembrie 2020, Curtea a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 229 alin. (3) din Legea nr. 71/2011, potrivit cărora, până la organizarea, funcționarea și atribuțiile instanței de tutelă și de familie, prin legea privind organizarea judiciară, atribuțiile instanței de tutelă referitoare la exercitarea tutelei cu privire la bunurile minorului sau ale interzisului judecătoresc ori, după caz, cu privire la supravegherea modului în care tutorele administrează bunurile acestuia revin autorității tutelare. Prin această decizie, Curtea a reținut că prevederea legală criticată contravine dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) cu privire la principiul legalității, în componenta sa referitoare la calitatea legii, precum și dispozițiilor art. 124 din Legea fundamentală privind înființarea justiției, având în vedere rolul crescut al tutorelui în administrarea bunurilor persoanei puse sub interdicție judecătorească, rol ce necesită un control efectiv din partea unei instanțe judecătorești, care beneficiază de garanțiile de imparțialitate și independență. În plus, neconstituționalitatea dispozițiilor art. 229 alin. (3) din Legea nr. 71/2011 a fost constatată și prin prisma faptului că un organ administrativ, aflat în subordinea autorității publice locale, respectiv autoritatea tutelară, se pronunță asupra exercitării tutelei cu privire la bunurile minorului sau ale interzisului judecătoresc ori, după caz, cu privire la supravegherea modului în care tutorele administrează bunurile acestuia, fără ca partea interesată să poată contesta decizia organului administrativ în fața instanței judecătorești, ceea ce contravine dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Constituție cu privire la accesul liber la justiție.

17. În acord cu cele statuate prin Decizia nr. 795 din 4 noiembrie 2020, anterior citată, și în prezenta cauză Curtea reține că prevederile art. 229 alin. (3<sup>2</sup>) reprezintă o normă tranzitorie, care atribuie în mod temporar, până la înființarea instanței de tutelă, prerogativele instituite de Codul civil în sarcina acesteia către un organ administrativ aflat în subordinea autorității publice locale. Astfel, norma legală criticată stabilește că, până la intrarea în vigoare a reglementării privind înființarea instanței de tutelă, numirea curatorului special care îl asistă sau îl reprezintă pe minor la încheierea actelor de dispoziție sau la dezbaterile procedurii succesorale se face de îndată, de către

autoritatea tutelară, la cererea notarului public, fără a fi necesară validarea sau confirmarea de către instanța judecătorească.

18. Potrivit art. 107 alin. (1) din Codul civil, procedurile referitoare la ocrotirea persoanei fizice sunt de competența instanței de tutelă. Or, așa cum a reținut Curtea prin Decizia nr. 795 din 4 noiembrie 2020, anterior citată, paragrafele 26 și 27, scopul noii reglementări în materia ocrotirii persoanei fizice a fost acela de a institui în sarcina unei instanțe specializate îndeplinirea unor importante atribuții în materia ocrotirii persoanei fizice, precum și luarea unor decizii sau soluționarea unor probleme legate de viața persoanei fizice. Dat fiind rolul sporit al tutorelui în cadrul măsurilor de ocrotire a persoanei fizice, atribuit acestuia prin dispozițiile titlului III — *Ocrotirea persoanei fizice* din Codul civil, legiuitorul a apreciat că este necesar să înlocuiască atribuțiile de control ale autorității tutelare, ca instituție administrativă, subordonată autorității publice locale, cu cele ale unei instanțe specializate, respectiv *instanța de tutelă*.

19. Astfel, în prezenta cauză, Curtea reține că instituția curatei minorului reprezintă o formă de ocrotire a minorului, cu caracter temporar, instituită în cazurile expres reglementate prin lege. Potrivit art. 150 alin. (3) din Codul civil, pentru motive temeinice, în cadrul procedurilor succesoriale, notarul public, la cererea oricărei persoane interesate sau din oficiu, poate numi provizoriu un curator special, care va fi validat ori, după caz, înlocuit de către instanța de tutelă. Or, numirea curatorului special de către autoritatea tutelară, fără validarea de către instanța judecătorească, lipsește de eficiență scopul legiuitorului, astfel cum rezultă și din dispozițiile art. 150 alin. (3) din Codul civil, care reglementează un rol decizional al instanței judecătorești în cadrul acestei proceduri. Rațiunea care stă la baza acestui rol constă în necesitatea existenței unui control efectiv din partea unei autorități publice care beneficiază de toate garanțiile de independență și imparțialitate, în privința drepturilor minorului, exercitate în cadrul dezbaterii succesoriale.

20. Așa cum a reținut Curtea Constituțională prin Decizia nr. 795 din 4 noiembrie 2020, anterior citată, paragrafele 31 și 32, în condițiile în care legiuitorul a reglementat în mod expres soluționarea cu celeritate a cererilor referitoare la ocrotirea minorilor, nereglementarea normelor de organizare și funcționare a instanței de tutelă lipsește de eficiență scopul legiuitorului instituit prin reglementarea de drept substanțial. Mai mult, Curtea constată că legiuitorul, pentru a pune legislația civilă în materia ocrotirii persoanei fizice în acord cu Decizia nr. 795 din 4 noiembrie 2020, a adoptat Legea nr. 140/2022 privind unele măsuri de ocrotire pentru persoanele cu dizabilități intelectuale și psihosociale și modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 500 din 20 mai 2022, prin care a introdus o nouă paradigmă în materia ocrotirii persoanelor lipsite de capacitatea deplină de exercițiu sub forma unui regim juridic guvernat de subsidiaritate, proporționalitate și necesitate, noul regim juridic al tutelei minorilor fiind aplicabil, potrivit art. 171 din Codul civil, și în cazul persoanelor majore ocrotite prin tutelă specială, consiliere judiciară sau în regim hibrid. Cu privire la autoritatea competentă să desemneze curatorul, legiuitorul a stabilit printr-o dispoziție cu caracter tranzitoriu din Legea nr. 140/2022 posibilitatea ca până la reglementarea prin lege a organizării și funcționării instanței de tutelă atribuțiile acesteia să fie îndeplinite de *instanțele, secțiile sau, după caz, completurile specializate pentru minori și familie*. Totodată, prin noua lege privind organizarea judiciară, respectiv prin Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1104 din 16 noiembrie 2022, Parlamentul s-a îndepărtat de obiectivul înființării instanțelor de tutelă și nu a mai prevăzut norme exprese pentru organizarea acestora, optând pentru soluția legislativă a organizării în cadrul

judecătoriilor *a secțiilor sau completurilor specializate pentru minori și familie* [(art. 43 alin. (2)] care să îndeplinească atribuțiile legale în materia ocrotirii persoanei fizice. În aceste condiții de modificare a strategiei legiuitorului în privința modului de organizare a instanțelor judecătorești, menținerea *sine die* în fondul activ al legislației a normei tranzitorii criticate care are în vedere o posibilitate incertă sub aspectul îndeplinirii, a înființării instanței de tutelă, contravine scopului unei dispoziții tranzitorii, care trebuie să asigure, pe o perioadă determinată, corelarea a două reglementări succesive, ceea ce este de natură să încalce cerințele de calitate a legii, garanție a principiului legalității, reglementat de art. 1 alin. (5) din Constituție, prin lipsa de previzibilitate a reglementării. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, noțiunea de previzibilitate a legii impune legiuitorului ca normele pe care le edictează să fie clare, ușor de înțeles, fără un conținut echivoc, precise, în corelare cu întreg ansamblul normativ (a se vedea în acest sens Decizia nr. 710 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1014 din 16 decembrie 2016, paragraful 28).

21. De asemenea, dat fiind faptul că decizia autorității tutelare, un organ administrativ aflat în subordinea autorității publice locale, nu poate fi contestată în fața instanței judecătorești, prevederile legale criticate contravin și dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Constituție privind accesul liber la justiție. Potrivit art. 155 din Codul civil, care reglementează plângerea împotriva tutorelui, doar minorul care a împlinit 14 ani, având, în consecință, o capacitate de exercițiu restrânsă, are posibilitatea de a ataca în justiție actele vătămătoare ale tutorelui, această posibilitate nefiind reglementată în privința minorului care nu a împlinit 14 ani, acesta din urmă fiind lipsit de capacitate de exercițiu. Prin urmare, în cazul minorului care nu a împlinit 14 ani nu există posibilitatea de a formula plângere la instanța judecătorească împotriva actelor vătămătoare ale tutorelui, astfel încât numirea curatorului special de către autoritatea tutelară, fără validarea instanței de tutelă, este de natură să încalce și exigențele constituționale ale principiului liberului acces la justiție, reglementat de art. 21 alin. (1) din Legea fundamentală.

22. În concluzie, în mod similar cu cele reținute de Curte în Decizia nr. 795 din 4 noiembrie 2020, lipsa de intervenție a legiuitorului, în sensul reglementării, prin legea privind organizarea judiciară, a organizării și funcționării instanței de tutelă, este de natură să contravină dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) referitoare la principiul legalității, în componenta sa referitoare la calitatea legii, precum și dispozițiilor art. 124 din Legea fundamentală privind înfăptuirea justiției, dat fiind faptul că nu asigură o bună administrare a justiției, prin lipsa de corelare cu normele de drept substanțial instituite în Codul civil, precum și cu prevederile Legii nr. 140/2022, care reglementează ocrotirea minorului, permanentizând o situație tranzitorie, respectiv îndeplinirea de către o autoritate administrativă a unor atribuții date prin lege unei instanțe judecătorești.

23. Așadar, revine legiuitorului sarcina de a corela dispozițiile legale din Codul civil referitoare la stabilirea competenței de a numi curatorul special care îl asistă sau îl reprezintă pe minor la încheierea actelor de dispoziție sau la dezbaterile procedurii succesoriale cu cele din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, astfel cum au fost modificate prin dispozițiile art. 27 alin. (1) pct. 2 din Legea nr. 140/2022 care au abrogat prevederile art. 229 alin. (3<sup>3</sup>) din Legea nr. 71/2011, ceea ce a avut ca efect implicit aplicarea directă a dispozițiilor art. 229 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 71/2011 în sensul îndeplinirii atribuțiilor instanței de tutelă și de familie, prevăzute de Codul civil, de către *instanțele, secțiile sau, după caz, completurile specializate pentru minori și familie*, acestea

putând realiza controlul asupra măsurilor de ocrotire pentru persoanele cu dizabilități intelectuale și psihosociale.

24. Totodată, Curtea reține că norma tranzitorie criticată, prin care s-a delegat competența instanței de tutelă la autoritatea tutelară pentru numirea curatorului special care îl asistă sau îl reprezintă pe minor la încheierea actelor de dispoziție sau la dezbaterăa procedurii succesorale, a vizat intrarea în vigoare a noului Cod civil, și nu soluționarea conflictului dintre dispozițiile Codului civil și cele ale Legii nr. 140/2022 care a introdus standarde superioare de protecție care nu pot fi garantate de o autoritate administrativă precum autoritatea tutelară. Cerințele privitoare la protecția persoanelor ocrotite prin tutelă specială sau consiliere judiciară trebuie verificate și respectate inclusiv în aplicarea art. 150 din Codul civil cu privire la numirea curatorului special, inclusiv a celui care îl asistă sau îl reprezintă pe minor la încheierea actelor de dispoziție sau la dezbaterăa procedurii succesorale. Prin urmare, chiar în lipsa unor instanțe specializate de tutelă, implicarea instanței judecătorești, prin secțiile sau, după caz, completurile specializate pentru minori și familie, conferă măsurii de ocrotire reglementate la art. 150 alin. (3) din Codul civil și la art. 229 alin. (32) din Legea nr. 71/2011 garanțiile necesare de imparțialitate și de independență la standardele impuse prin Legea nr. 140/2022.

25. Pentru motive care pot urmări degrevarea instanțelor judecătorești sau numirea cu celeritate a curatorului special în procedurile succesorale reglementate la art. 150 alin. (3) din Codul civil sau pentru a-l asista sau reprezenta pe un minor la încheierea actelor de dispoziție sau la dezbaterăa procedurii succesorale, Curtea reține că legiuitorul are și opțiunea de a delega notarului public instrumentator al actului notarial de dispoziție sau al procedurii succesorale competența numirii curatorului special, cu reglementarea posibilității exercitării controlului jurisdicțional asupra acestei numiri, întrucât notarul public este învestit să îndeplinească un serviciu de interes public, are statutul unei funcții autonome și oferă garanții de imparțialitate necesare pentru a asigura persoanelor fizice exercițiul drepturilor și ocrotirea intereselor, în conformitate cu legea. În plus, actele notariale sunt supuse controlului judecătoresc potrivit legii spre deosebire de actele autorității tutelare. Un astfel de control este exercitat de *lege lata* asupra executorului testamentar desemnat de notarul public prin certificatul de executor testamentar, instanța judecătorească având posibilitatea de a revoca executorul testamentar care nu își îndeplinește misiunea ori o îndeplinește necorespunzător [art. 1.085 lit. e) din Codul civil]. Cu titlu exemplificativ, trebuie menționat și că, în cazul asistentului numit de notarul public pentru încheierea actelor juridice ale unui major cu capacitate deplină de exercițiu, Legea nr. 140/2022 recunoaște dreptul oricărei persoane de a face plângere la instanța de tutelă în a cărei circumscripție teritorială își are domiciliul sau reședința majorul care beneficiază de asistență cu privire la activitatea asistentului păgubitoare pentru major. Plângerea se soluționează de urgență, prin încheiere executorie, de către instanța de tutelă, și se comunică notarului public și autorității tutelare.

26. Curtea constată că prevederile Legii nr. 140/2022 au transpus dispozițiile Convenției privind drepturile persoanelor cu dizabilități, adoptate la New York de Adunarea generală a Organizației Națiunilor Unite la 13 decembrie 2006, ratificate de România prin Legea nr. 221/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 792 din 26 noiembrie 2010, precum și considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 601 din 16 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 27 ianuarie 2021, în ceea ce privește obligația de a adopta „măsurile adecvate pentru a asigura accesul persoanelor cu dizabilități la **sprijinul** de care ar putea avea nevoie în exercitarea capacității lor juridice”, precum și „**măsurile adecvate și eficiente pentru a asigura dreptul egal al**

**persoanelor cu dizabilități de a deține sau moșteni proprietăți**”. Astfel, potrivit art. 1-5 din Legea nr. 140/2022, notarului public i s-a încredințat **competența numirii asistentului pentru încheierea actelor juridice** la cererea majorului care, din cauza unei dizabilități intelectuale sau psihosociale, are nevoie de sprijin pentru a se îngriji de persoana sa, a-și administra patrimoniul și pentru a-și exercita, în general, drepturile și libertățile civile, fără ca numirea asistentului să aducă atingere capacității de exercițiu a majorului. Numirea asistentului și încetarea asistenței se înregistrează în *Registrul național de evidență a măsurilor de sprijin și ocrotire luate de notarul public și instanța de tutelă*, înființat și ținut în acest scop de Uniunea Națională a Notarilor Publici din România (U.N.N.P.R.). O altă soluție legislativă privește cazul în care la încheierea actului sau la îndeplinirea procedurii notariale participă, în condițiile legii, o persoană care beneficiază de consiliere judiciară sau tutelă specială, iar în acest caz notarul public asigură informarea și lămurirea persoanei ocrotite, în modalități adaptate stării acesteia, despre efectele încheierii actului sau, după caz, ale îndeplinirii procedurii notariale, precum și despre utilitatea și gradul de urgență al acestora. Dacă apreciază necesar, notarul public poate acorda un termen pentru încheierea actului sau îndeplinirea procedurii notariale, în vederea informării corespunzătoare a persoanei ocrotite [art. 80 alin. (41) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995]. Tot ca expresie a transpunerii principiilor Convenției de la New York s-a recunoscut în materia procedurilor succesorale dreptul persoanei cu capacitate de exercițiu restrânsă (respectiv minorului care a împlinit vârsta de 14 ani și majorului care beneficiază de consiliere judiciară) de a face singură **acte de acceptare a unei moșteniri sau de acceptare a unor liberalități fără sarcini**, precum și acte de dispoziție de mică valoare, cu caracter curent și care se execută la data încheierii lor, potrivit art. 41 alin. (3) din Codul civil. Prin urmare, utilitatea unei soluții legislative care ar stabili competența notarului public de numire a curatorului special în cazul actelor notariale de dispoziție și în procedurile succesorale pe care le instrumentează s-ar evidenția atât în cazul în care ar exista interese contrare între reprezentantul/ocrotitorul legal și minor, ambii fiind chemați la moștenire, precum și în cazul încheierii de către succesibilul minor lipsit de capacitate de exercițiu a unor acte juridice de dispoziție specifice procedurii succesorale precum *actul juridic de acceptare a succesiunii legale/testamentare sau actul de lichidare a regimului matrimonial* întrucât lichidarea moștenirii nu poate fi realizată decât de cel care are atributul de dispoziție juridică, exercitând acest atribut al dreptului real. Drept urmare, la încheierea actului de lichidare de către persoane fără capacitate deplină de exercițiu, reprezentantul/ocrotitorul legal sau curatorul care îi înlocuiește exercită/asistă la exercițiul atributului de dispoziție juridică chiar și atunci când se consimte la recunoașterea cotei de contribuție egală. În acest sens s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 58 din 21 octombrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1128 din 12 noiembrie 2024, prin care a analizat caracterul de act de dispoziție al actului de acceptare a moștenirii de către minori. În mod similar, pentru încheierea unui act de dispoziție de *partaj voluntar* necesar sistării stării de indiviziune cu privire la bunurile moștenite, **dacă printre moștenitori se află minori, persoane care beneficiază de consiliere judiciară sau tutelă specială**, partajul voluntar se va realiza cu respectarea regulilor referitoare la protecția persoanelor lipsite de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă (art. 1.144 din Codul civil).

27. În considerarea efectelor general obligatorii ale prezentei decizii, de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, și până la adoptarea legii pentru punerea în acord cu

considerentele prezentei decizii în ceea ce privește competența numirii curatorului special care îl asistă sau îl reprezintă pe minor la încheierea actelor de dispoziție, devin aplicabile prevederile de drept comun ale art. 229 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 71/2011 care prevăd că atribuțiile instanței de tutelă, prevăzute de Codul civil, sunt îndeplinite de **instanțele, secțiile sau, după caz, completele specializate pentru minori și familie**. Totodată, începând cu aceeași dată, numirea curatorului special care îl asistă sau îl reprezintă pe minor la dezbaterrea procedurii succesorale va putea fi realizată și de notarul public în temeiul dispozițiilor art. 150 alin. (3) din Codul civil, potrivit căruia, **pentru motive temeinice, în cadrul procedurilor succesorale, notarul public, la cererea oricărei persoane interesate sau din oficiu, poate numi provizoriu un curator special, care va fi validat ori, după caz, înlocuit de către instanța de tutelă**.

28. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 229 alin. (3) din Legea nr. 71/2011, Curtea reține că, după data sesizării sale cu prezenta excepție de neconstituționalitate, aceste din urmă dispoziții legale au fost abrogate prin art. 27 alin. (1) pct. 2 din Legea nr. 140/2022.

29. Prin Decizia nr. 64 din 9 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 27 februarie 2017, paragrafele 44 și 45, Curtea a statuat că sintagma „*în vigoare*” din cuprinsul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 nu poate fi interpretată în același fel ca în cazul Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, întrucât soluționarea excepției de neconstituționalitate ridicate direct de Avocatul Poporului se face în cadrul unui control abstract de constituționalitate (a se vedea și Decizia nr. 1.167 din 15 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 808 din 16 noiembrie 2011, și Decizia nr. 549 din 15 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 718 din 24 septembrie 2015, paragraful 16), ceea ce înseamnă că Avocatul Poporului ridică o excepție de neconstituționalitate distinct de orice procedură judiciară, așadar, în lipsa vreunui litigiu, el neavând de apărut vreun drept subiectiv [a se vedea, cu privire la caracterul abstract al controlului exercitat în condițiile art. 146 lit. d) teza a doua din Constituție, Decizia nr. 163 din 12 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din

4 aprilie 2013, iar cu privire la condiționările și implicațiile unui control abstract de constituționalitate, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 260 din 8 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 11 mai 2015, paragraful 33]. Mai mult, Curtea a statuat că în cadrul acestui control abstract de constituționalitate nu se poate determina dacă actul normativ abrogat produce în continuare efecte juridice asupra unor raporturi juridice concrete, evaluare care se poate face doar atunci când este vorba despre o excepție ridicată în fața unei instanțe judecătorești sau de arbitraj comercial (a se vedea Decizia nr. 1.167 din 15 septembrie 2011 sau Decizia nr. 549 din 15 iulie 2015, paragraful 16), ceea ce demonstrează inaplicabilitatea Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011. Prin urmare, în această din urmă ipoteză, Curtea a condiționat exercitarea controlului de constituționalitate, în temeiul art. 146 lit. d) teza a doua din Constituție, de existența în fondul activ al legislației a actului de reglementare primară criticat de Avocatul Poporului, așadar, implicit, a soluției legislative cuprinse în acesta; numai în măsura în care soluția legislativă a fost menținută, la data pronunțării Curții, în actul normativ criticat, acesta poate fi analizat pe fond în condițiile textului constituțional antereferit (a se vedea, în acest sens, *mutatis mutandis* Decizia nr. 549 din 15 iulie 2015, paragrafele 16-22).

30. Curtea a mai statuat că, la momentul judecării excepției de neconstituționalitate ridicate de Avocatul Poporului, cerința constituțională esențială este aceea ca actul normativ conținând soluția legislativă criticată să fie în vigoare, respectiv să facă parte din fondul activ al legislației (Decizia nr. 64 din 9 februarie 2017, paragraful 46; a se vedea în același sens și Decizia nr. 90 din 25 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 3 iulie 2020, paragrafele 20 și 21).

31. Astfel, având în vedere jurisprudența sa în materie, în cauza de față, reținând că soluția legală criticată a fost abrogată în mod expres și nu face parte din dreptul pozitiv și având în vedere și faptul că abrogarea textului criticat a survenit după sesizarea Curții Constituționale, **excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 229 alin. (3) din Legea nr. 71/2011 urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă**.

32. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

### DECIDE:

1. Admite excepția de neconstituționalitate ridicată direct de Avocatul Poporului și constată că dispozițiile art. 229 alin. (3) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil sunt neconstituționale.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 229 alin. (3) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, excepție ridicată de Avocatul Poporului.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 aprilie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE  
**MARIAN ENACHE**

Magistrat-asistent,  
**Irina-Loredana Gulie**

# ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

OFICIUL PENTRU LICENȚĂ INDUSTRIALĂ

## ORDIN

**pentru aprobarea Instrucțiunilor privind avizarea procedurilor  
autorităților competente pentru eliberarea acordurilor  
necesare obținerii licenței industriale unice**

În temeiul art. 8 alin. (6) și art. 10 alin. (1) lit. c), raportat la art. 10 alin. (1) lit. k) și art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 140/2022 privind licența industrială unică, aprobată cu modificări prin Legea nr. 98/2023, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Referatul de aprobare nr. 1.894 din 21.05.2025 referitor la proiectul de ordin pentru aprobarea Instrucțiunilor privind avizarea procedurilor autorităților competente pentru eliberarea acordurilor necesare obținerii licenței industriale unice,

**președintele Oficiului pentru Licență Industrială** emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunile privind avizarea procedurilor autorităților competente pentru eliberarea acordurilor necesare obținerii licenței industriale unice, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Oficiului pentru Licență Industrială,  
**Ionuț-Mihai Rădoi**

București, 11 iulie 2025.  
Nr. 178.

ANEXĂ

## INSTRUCȚIUNI

**privind avizarea procedurilor autorităților competente pentru eliberarea  
acordurilor necesare obținerii licenței industriale unice**

### CAPITOLUL I

#### Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Procedura de acordare a licenței industriale unice reprezintă totalitatea etapelor necesare în vederea acordării, reînnoirii sau modificării unei licențe industriale unice. Procedura presupune transpunerea procesului și activităților care se desfășoară la nivelul fiecărei autorități competente implicate în eliberarea de licențe, autorizații, acorduri, avize, permise sau alte acte administrative, aprobate prin acte normative, ulterior solicitării formulate de către o persoană fizică sau juridică pentru acordarea unei licențe industriale unice, în vederea desfășurării unei activități industriale.

(2) Procedura de acordare a licenței industriale unice înglobează atât documentele necesare, cât și condițiile pe care trebuie să le îndeplinească solicitantul în scopul desfășurării unei activități industriale dintre cele prevăzute în anexa nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 140/2022 privind licența industrială unică, aprobată cu modificări prin Legea nr. 98/2023, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Ordonanță*.

Art. 2. — (1) În sensul prezentelor instrucțiuni, *acordul autorităților competente* este reprezentat de licența, autorizația, acordul, avizul, permisul sau oricare alt act administrativ prevăzut de lege, denumite în continuare *Acord*, necesar desfășurării unei activități industriale.

(2) Prin Acordul eliberat de către autoritatea competentă se confirmă încadrarea solicitantului în parametrii de conformare cu prevederile legale și/sau cu documentația tehnică de

specialitate necesare/necesară desfășurării activității industriale, în limita de competență a unei autorități.

(3) Totalitatea acordurilor exprimate individual de către fiecare autoritate competentă, în funcție de legislația specifică aplicabilă, va sta la baza emiterii licenței industriale unice, înaintea începerii unei activități industriale.

Art. 3. — În aplicarea prezentelor instrucțiuni, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

a) *Acord* — licență, autorizație, acord, aviz, permis sau orice alt act administrativ cu caracter individual cu acest sens, aprobat printr-un act normativ, eliberat de către o autoritate competentă ca urmare a conformării solicitantului la cerințele legale sau documentațiile tehnice specifice, stabilit în competența acelei autorități;

b) *aprobare tacită* — procedura reglementată la art. 3 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 486/2003, cu modificările și completările ulterioare;

c) *informații din registre electronice* — datele/documentele care pot fi obținute prin verificarea unor registre/aplicații electronice deținute de autorități publice prin mijloace automatizate;

d) *interdependență* — situație de eliberare a unor acorduri, în mod succesiv sau condiționat de un alt Acord emis de o altă autoritate competentă;

e) *licență industrială unică* — act administrativ unilateral prin care se acordă solicitantului permisiunea de a desfășura una sau mai multe activități industriale, dintre cele prevăzute în

anexa nr. 1 la Ordonanță. Licența industrială unică este acordată pe baza actelor administrative prevăzute la art. 4 lit. g) din Ordonanță;

f) *procedură documentată* — modul specific de realizare a unei activități sau a unui proces, editat pe suport hârtie sau în format electronic. Procedurile documentate pot fi proceduri de sistem sau proceduri operaționale;

g) *procedură aprobată prin acte normative* — modalitatea eliberării Acordului stabilită prin acte cu caracter normativ cum ar fi: legi, ordonanțe, hotărâri, ordine etc., fără a mai fi necesară întocmirea unei proceduri documentate având în vedere detalierea activității din actul de bază.

## CAPITOLUL II

### Dispoziții privind procedurile documentate

Art. 4. — (1) Procedura de emitere a licenței industriale unice înglobează toate procedurile de eliberare a acordurilor de către autoritățile competente prevăzute în anexa nr. 2 la Ordonanță.

(2) În conformitate cu art. 2 lit. d) din Ordonanță, procedurile de eliberare a acordurilor stabilite la nivelul fiecărei autorități competente trebuie să respecte principiile prevăzute de art. 3 din Ordonanță și să fie formalizate ca procedură documentată, cu respectarea standardelor prevăzute de Ordinul secretarului general al Guvernului nr. 600/2018 privind aprobarea Codului controlului intern managerial al entităților publice. Prezentele instrucțiuni se aplică și procedurilor întocmite conform standardului ISO 9001 revizuit, în măsura în care acestea reglementează activitatea de eliberare a Acordului.

(3) Prevederile prezentelor instrucțiuni nu se aplică procedurilor pentru care actele normative sau autoritatea competentă a atribuit caracterul de informații clasificate.

Art. 5. — Procedura documentată de eliberare a Acordului trebuie să conțină, pe lângă componentele structurale minime prevăzute în anexa nr. 2 la Ordinul secretarului general al Guvernului nr. 600/2018 privind aprobarea Codului controlului intern managerial al entităților publice, cel puțin următoarele informații:

- la domeniul de aplicare — codul CAEN, subcodurile vizate și denumirea activităților industriale;
- legislația relevantă primară/secundară/terțiară sau reglementările specifice fiecărei autorități competente;
- documentele necesare pentru obținerea Acordului, precum și modalitatea de depunere a acestora în situația în care nu este posibilă trimiterea documentației în format electronic;
- termene privind analiza documentelor, precum și de eliberare a Acordului;
- posibilitatea aplicării procedurii de aprobare tacită;
- periodicitatea reemiterii Acordului;
- activități necesare pentru prelungirea și/sau menținerea valabilității Acordului;
- cazurile de retragere sau de suspendare specifice;
- valoarea taxelor pe care solicitantul trebuie să le achite, conform fiecărei etape, precum și informații privind modalitățile de plată disponibile;
- anexe ce vor cuprinde tipizate, modele de cereri sau notificări specifice, după caz.

Art. 6. — Procedura de eliberare a Acordului, incidentă fiecărei autorități competente, trebuie să permită depunerea documentelor necesare, precum și a clarificărilor ulterioare, după caz, prin metode electronice, prin platforma digitală Punctul de contact unic electronic pentru licență industrială (PCUEL).

Art. 7. — (1) Atunci când procedura de eliberare a Acordului este aplicabilă integral mai multor coduri CAEN (activități industriale), autoritatea competentă va menționa această situație prin înscrierea succesivă a codurilor CAEN la capitolul ce vizează domeniul de aplicare.

(2) Când valoarea taxei este diferită pentru anumite coduri CAEN, la capitolul „Taxa” acestea se vor menționa distinct, fără a fi necesară stabilirea unei alte proceduri operaționale.

(3) Același principiu se aplică și în situația termenului de emitere a Acordului, pentru procedura aprobării tacite și pentru periodicitatea reemiterii Acordului.

Art. 8. — Autoritatea competentă are obligația de a întocmi procedura documentată pentru fiecare activitate industrială (CAEN), cu excepția situațiilor prevăzute la art. 7, dacă activitatea de eliberare a Acordului este substanțial diferită pentru anumite activități industriale, iar solicitantul ar fi pus în situația de a nu se putea conforma cerințelor acestuia prin respectarea pașilor procedurali.

Art. 9. — Autoritatea competentă va transmite ultima ediție/revizie a procedurii documentate în vederea avizării de către Oficiul pentru Licență Industrială.

## CAPITOLUL III

### Dispoziții privind procedurile aprobate prin acte normative

Art. 10. — Atunci când activitatea de eliberare a Acordului urmează a fi aprobată prin acte cu caracter normativ, autoritatea competentă va dispune măsurile necesare în vederea simplificării procedurilor de eliberare, în principal prin:

- a) stabilirea posibilității primirii documentelor și prin metode electronice;
- b) reducerea numărului de documente solicitate, ținând cont de posibilitatea ca acestea să fie deja disponibile sau preluate prin intermediul PCUEL;
- c) stabilirea cazurilor în care Acordul poate fi obținut în mod tacit, conform prevederilor art. 3 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 486/2003, cu modificările și completările ulterioare;
- d) majorarea perioadei de valabilitate a Acordului și stabilirea cazurilor în care acesta poate fi retras sau suspendat;
- e) stabilirea interdependenței de alte acorduri eliberate de către alte autorități competente și ordinea de obținere a acestora;
- f) tariful aferent, dacă nu este stabilit prin alte norme.

Art. 11. — În vederea atingerii obiectivului prevăzut de art. 11 din Ordonanță, autoritățile competente vor analiza procedurile existente în vederea stabilirii concordanței acestora cu următoarele obiective:

- a) simplificarea modalității de depunere a documentelor necesare obținerii Acordului prin stabilirea posibilității depunerii lor prin metode electronice;
- b) reducerea numărului de documente solicitate;
- c) identificarea activităților industriale din anexa nr. 1 la Ordonanță care pot face obiectul obținerii tacite a Acordului;
- d) majorarea perioadei de valabilitate a Acordului.

Art. 12. — (1) Prin *simplificarea modalității de depunere a documentelor* se înțelege utilizarea PCUEL ca platformă electronică folosită de solicitant și autoritățile competente în procedura de obținere a acordurilor necesare în vederea emiterii licenței industriale unice, în baza căreia operatorul economic industrial poate desfășura activitatea asociată codului CAEN.

(2) Autoritățile competente pot utiliza platformele electronice proprii, cu obligativitatea asigurării interconectării cu PCUEL.

(3) Platformele electronice trebuie să permită depunerea la distanță a documentației solicitate, precum și clarificarea aspectelor ulterioare apărute în cadrul procedurii de obținere a Acordului.

(4) Platformele electronice trebuie să permită solicitantului accesul la informațiile relevante privind cadrul legislativ aplicabil, procedurile aplicabile și condițiile privind obținerea, modificarea, revocarea sau suspendarea Acordului.

(5) În cazul în care cantitatea de documente sau dimensiunea fizică a acestora nu permite încărcarea lor electronică, conform procedurilor proprii, autoritatea competentă trebuie să indice modalitatea și locul depunerii lor fizice, confirmând în platforma PCUEL primirea acestora.

(6) Platforma PCUEL trebuie să permită încasarea contravalorii tarifului perceput prin metode electronice de plată sau încărcarea dovezii de plată.

Art. 13. — (1) Prin *reducerea numărului de documente solicitate* se înțelege posibilitatea utilizării documentelor deja depuse în cadrul procedurii de obținere a Acordului la autoritățile competente, încărcate în PCUEL sau al căror conținut poate fi verificat sau preluat prin utilizarea unor platforme electronice aparținând autorităților publice române (registru comerțului, cazier judiciar/fiscal etc.).

(2) Autoritățile competente trebuie să evalueze reducerea numărului de documente prin introducerea de norme care să permită înlocuirea documentelor cu verificarea informațiilor în registrele electronice existente, deținute de alte autorități publice.

(3) Reducerea numărului de documente trebuie să aibă la bază necesitatea reală și directă a autorității competente de a evalua încadrarea solicitării în prevederile legale și/sau documentația tehnică de specialitate aferente/aferentă domeniului de activitate propriu.

(4) În procesul de eliberare a Acordului, autoritatea competentă trebuie să țină cont de informațiile disponibile, în special în cazul interdependenței acestuia cu alte acorduri eliberate de autorități competente.

(5) Prin reducerea numărului de documente solicitate, autoritatea competentă trebuie să urmărească reducerea termenelor de prelucrare a informațiilor și, pe cale de consecință, a termenului de evaluare a respectării condițiilor pentru eliberarea Acordului propriu.

(6) În cadrul procesului de reducere a numărului de documente, autoritatea competentă trebuie să aplice principiul evitării dublei verificări, în special în cazurile de interdependență a procedurilor de eliberare a acordurilor.

Art. 14. — (1) Prin *identificarea activităților industriale care permit acordarea tacită a Acordului* se înțelege reperarea activităților cuprinse în anexa nr. 1 la Ordonanță, care prin gradul redus de risc pot fi autorizate fără exprimarea unui acord *expressis verbis* de către autoritatea competentă sau acordul acesteia este prezumat în lipsa unei respingeri a documentației sau a unei solicitări de completare a acesteia, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 486/2003, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Autoritatea competentă poate opta pentru eliberarea tacită a Acordului în măsura în care gradul de risc este mediu și există mecanisme de control ulterior al conformității activității cu prevederile legale și/sau documentația tehnică de specialitate.

(3) Posibilitatea înlocuirii verificării în cadrul procedurii de eliberare a Acordului cu controlul efectiv al activității industriale trebuie prevăzută în normele proprii, prin care se stabilește și intervalul de timp în care se poate efectua controlul propriu-zis.

(4) Aprobarea tacită poate fi considerată o modalitate eficientă de reducere a sarcinii administrative pentru solicitant, în măsura în care se poate asigura respectarea normelor legale sau a celor tehnice printr-un proces de verificare, ulterior începerii activității acestuia, aspect asupra căruia solicitantul este informat la depunerea documentației pentru obținerea Acordului.

(5) Autoritatea competentă poate prevedea un mecanism de declarare a conformității activității cu prevederile legale și/sau documentația tehnică de specialitate, pe propria răspundere

a solicitantului, în special în situațiile în care există obligația efectuării unei inspecții fizice în cadrul procedurii de eliberare a Acordului sau a unor verificări periodice, ulterioare eliberării acestuia.

(6) Aprobarea tacită va fi implementată și în situația în care există garanții suficiente de conformare, rezultate din conținutul documentației depuse, verificările efectuate în registrele electronice menționate la art. 13 alin. (1) sau acordurile obținute anterior în situații de interdependență ori în activitatea industrială desfășurată anterior de către solicitant.

Art. 15. — (1) Autoritatea competentă va reevalua perioada de valabilitate a Acordului din punctul de vedere al gradului de risc asociat activității industriale, în sensul majorării perioadei de valabilitate a acestuia, în special în situațiile în care activitatea se încadrează în grad scăzut de risc.

(2) În situațiile de încadrare a activității industriale în categoria de risc mediu, autoritățile competente trebuie să evalueze posibilitățile de verificare a conformității, prevăzute la art. 2 alin. (2) din prezentele instrucțiuni, prin activități de control efectiv, considerate ca fiind mai eficiente și efective, prin introducerea unor cazuri și/sau intervale de timp necesare în scopul asigurării acestei conformități.

(3) Reevaluarea perioadei de valabilitate a Acordului pentru activitățile industriale încadrate în grad ridicat de risc se face de către autoritatea competentă, cu respectarea prevederilor art. 16 alin. (2) din Ordonanță.

## CAPITOLUL IV

### Dispoziții privind avizarea procedurilor autorităților competente

Art. 16. — Atunci când activitatea de eliberare a Acordului este stabilită prin proceduri documentate, autoritatea competentă va evalua procedura respectivă, în sensul respectării cerințelor prevăzute la art. 5 din prezentele instrucțiuni.

Art. 17. — (1) Autoritatea competentă va transmite procedura documentată în vederea avizării, conform art. 10 alin. (1) lit. k) din Ordonanță, în termen de 30 de zile de la data publicării prezentelor instrucțiuni.

(2) Oficiul pentru Licență Industrială avizează procedura documentată în termen de maximum 30 de zile de la data primirii acesteia și informează autoritatea competentă în consecință.

(3) În cazul în care nu se emite un aviz favorabil sau avizul este condiționat, Oficiul pentru Licență Industrială returnează documentația autorității competente în termenul prevăzut la alin. (2), precizând motivele care au condus la o astfel de decizie.

Art. 18. — (1) Avizul cu observații se eliberează în următoarele situații:

a) autoritatea competentă nu a respectat în totalitate principiile stabilite de Oficiul pentru Licență Industrială în activitatea de reevaluare a procedurilor documentate;

b) mecanismele prin care se urmărește digitalizarea procesului sau reducerea numărului de documente nu sunt clare sau sunt ineficiente;

c) reglementările nu urmăresc în totalitate principiile stabilite în Ordonanță;

d) alte situații care presupun o aplicare parțială a procesului de transparentizare a procedurilor de eliberare a Acordului.

(2) Avizul negativ se emite în următoarele situații:

a) procedurile documentate sau cele aprobate prin acte normative nu asigură reducerea sarcinii administrative pentru solicitant sau sunt încălcate principiile transparenței și digitalizării procesului;

b) autoritatea competentă nu a reevaluat termenul de valabilitate a Acordului conform gradelor de risc stabilite pentru acordarea licenței industriale unice și/sau argumentarea unei

astfel de decizii nu justifică menținerea termenului inițial, în condițiile prevăzute prin Ordonanță;

c) termenele de eliberare a Acordului sunt nejustificate de mari, raportat la gradul de risc al activității industriale;

d) procedurile documentate nu conțin informațiile prevăzute la art. 5 din prezentele instrucțiuni.

Art. 19. — (1) După reevaluarea și modificarea procedurilor, acestea vor fi transmise Oficiului pentru Licență Industrială, în scopul avizării și calificării lor ca informații publice, în sensul art. 21 alin. (1) lit. e) din Ordonanță. Prevederile art. 17 din prezentele instrucțiuni se aplică în mod corespunzător.

(2) Autoritățile competente au obligația comunicării procedurilor revizuite în scopul menținerii actualizate a informațiilor din PCUEL.

Art. 20. — (1) Când activitatea de eliberare a Acordului este stabilită exclusiv prin proceduri cu caracter normativ, autoritatea

competentă va reevalua conținutul acestora prin raportare la obiectivele stabilite la capitolul III al prezentelor instrucțiuni.

(2) Atunci când autoritatea competentă constată că este necesară modificarea unor proceduri cu caracter normativ, va informa Oficiul pentru Licență Industrială în vederea identificării de comun acord a modalităților de simplificare a acestora.

(3) Oficiul pentru Licență Industrială, în realizarea atribuțiilor prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. h) din Ordonanță, va stabili împreună cu autoritatea competentă modalitatea de simplificare și digitalizare a procedurilor respective, după încadrarea activității industriale în gradul de risc asociat acesteia.

(4) Procedurile avizate vor constitui informații de interes public, în sensul art. 21 alin. (1) lit. e) din Ordonanță.

Art. 21. — Modelele formularelor de avizare sunt stabilite în anexa care face parte integrantă din prezentele instrucțiuni.

ANEXĂ  
la instrucțiuni



## OFICIUL PENTRU LICENȚĂ INDUSTRIALĂ

### AVIZ FAVORABIL

Nr. (...)/(ZZ).(LL).(AAAA)

În temeiul:

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 140/2022 privind licența industrială unică, aprobată cu modificări prin Legea nr. 98/2023, cu modificările și completările ulterioare (OUG nr. 140/2022);

— Hotărârii Guvernului nr. 1.251/2023 privind organizarea și funcționarea Oficiului pentru Licență Industrială, precum și pentru completarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 832/2022 privind stabilirea atribuțiilor, organizarea și funcționarea Cancelariei Prim-Ministrului, cu modificările ulterioare;

— Instrucțiunilor privind avizarea procedurilor autorităților competente privind eliberarea acordurilor necesare pentru obținerea licenței industriale unice, aprobate prin Ordinul președintelui Oficiului pentru Licență Industrială nr. 178/2025;

— Instrucțiunilor privind încadrarea în clasele de risc a activităților industriale ce stau la baza acordării licențelor, autorizațiilor, acordurilor, avizelor, permiselor sau altor acte administrative de către autoritățile competente prevăzute în anexa nr. 2 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 140/2022 privind licența industrială unică, aprobată cu modificări prin Legea nr. 98/2023, cu modificările și completările ulterioare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Oficiului pentru Licență Industrială nr. (...)/2025, având în vedere:

Adresa nr. xxxx/xxxx transmisă de către .....

(denumirea autorității competente)

și înregistrată la Oficiul pentru Licență Industrială cu nr. xxxx/xxxx, prin care aceasta a înaintat spre avizare oficiului procedurile modificate în conformitate cu prevederile art. 6 și 11 din OUG nr. 140/2022,

.....  
(denumirea autorității competente)

a revizuit, în vederea simplificării și digitalizării, procedurile și formalitățile proprii aplicabile în cadrul procesului de acordare a licenței și/sau a inițiat modificări și completări ale legislației aplicabile.

În urma evaluării măsurilor de simplificare a procedurilor aplicabile activității de eliberare a actelor administrative întreprinse de .....

.....  
(denumirea autorității competente)

Oficiul pentru Licență Industrială a stabilit următoarele:

— .....  
(denumirea autorității competente)

este autoritate competentă potrivit prevederilor anexei nr. 2, precum și dispozițiilor art. 4 lit. d) din OUG nr. 140/2022, fiind responsabilă cu eliberarea Acordului/acordurilor, în vederea desfășurării unei activități industriale aferente obiectului de activitate, în condițiile legii;

— .....  
(denumirea autorității competente)

a modificat, în vederea simplificării și digitalizării, procedurile și formalitățile proprii aplicabile procesului de eliberare a Acordului și/sau a inițiat modificări și completări ale legislației aplicabile, potrivit dispozițiilor art. 6 și 11 din OUG nr. 140/2022;

.....  
(denumirea autorității competente)

a transmis spre avizare Oficiului pentru Licență Industrială, în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (1) lit. a) din OUG nr. 140/2022, procedurile modificate potrivit art. 6 și 11 din OUG nr. 140/2022

și luând în considerare faptul că procedurile aplicabile activității de emitere a Acordului eliberat de .....  
(denumirea autorității competente)

au fost modificate în vederea simplificării și digitalizării și/sau legislația aplicabilă a fost modificată și completată în conformitate cu dispozițiile art. 6 și 11 din OUG nr. 140/2022,

**Oficiul pentru Licență Industrială** emite aviz favorabil.

**Articol unic.** — În conformitate cu dispozițiile art. 10 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 140/2022 privind licența industrială unică, aprobată cu modificări prin Legea nr. 98/2023, cu modificările și completările ulterioare, prezentul aviz favorabil asupra măsurilor de simplificare a procedurilor aplicabile activității de emitere a Acordului se transmite către .....

.....  
(denumirea autorității competente)

*Președintele Oficiului pentru Licență Industrială,*  
.....



OFICIUL PENTRU LICENȚĂ INDUSTRIALĂ

**AVIZ FAVORABIL CONDIȚIONAT**

**Nr. (....)/(ZZ).(LL).(AAAA)**

În temeiul:

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 140/2022 privind licența industrială unică, aprobată cu modificări prin Legea nr. 98/2023, cu modificările și completările ulterioare (OUG nr. 140/2022);

— Hotărârii Guvernului nr. 1.251/2023 privind organizarea și funcționarea Oficiului pentru Licență Industrială, precum și pentru completarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 832/2022 privind stabilirea atribuțiilor, organizarea și funcționarea Cancelariei Prim-Ministrului, cu modificările ulterioare;

— Instrucțiunilor privind avizarea procedurilor autorităților competente privind eliberarea acordurilor necesare pentru obținerea licenței industriale unice, aprobate prin Ordinul președintelui Oficiului pentru Licență Industrială nr. 178/2025;

— Instrucțiunilor privind încadrarea în clasele de risc a activităților industriale ce stau la baza acordării licențelor, autorizațiilor, acordurilor, avizelor, permiselor sau altor acte administrative de către autoritățile competente prevăzute în anexa nr. 2 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 140/2022 privind licența industrială unică, aprobată cu modificări prin Legea nr. 98/2023, cu modificările și completările ulterioare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Oficiului pentru Licență Industrială nr. (...)/2025, având în vedere:

Adresa nr. xxxx/xxxx transmisă de către .....  
(denumirea autorității competente)

și înregistrată la Oficiul pentru Licență Industrială cu nr. xxxx/xxxx, prin care aceasta a înaintat spre avizare oficiului procedurile modificate în conformitate cu prevederile art. 6 și 11 din OUG nr. 140/2022,

.....  
(denumirea autorității competente)

a revizuit, în vederea simplificării și digitalizării, procedurile și formalitățile proprii aplicabile în cadrul procesului de acordare a licenței și/sau a inițiat modificări și completări ale legislației aplicabile.

În urma evaluării măsurilor de simplificare a procedurilor aplicabile activității de eliberare a actelor administrative întreprinse de .....

.....  
(denumirea autorității competente)

Oficiul pentru Licență Industrială a stabilit următoarele:

.....  
(denumirea autorității competente)

este autoritate competentă potrivit prevederilor anexei nr. 2, precum și dispozițiilor art. 4 lit. d) din OUG nr. 140/2022, fiind responsabilă cu eliberarea Acordului/acordurilor, în vederea desfășurării unei activități industriale aferente obiectului de activitate, în condițiile legii;

.....  
(denumirea autorității competente)

a modificat, în vederea simplificării și digitalizării, procedurile și formalitățile proprii aplicabile procesului de eliberare a Acordului și/sau a inițiat modificări și completări ale legislației aplicabile, potrivit dispozițiilor art. 6 și 11 din OUG nr. 140/2022;

— revizuirea nu a fost realizată în totalitate în conformitate cu principiile și obiectivele stabilite de către Oficiul pentru Licență Industrială prin aceea că:

—  
—  
—

**Oficiul pentru Licență Industrială** emite prezentul aviz condiționat.

Art. 1. — În conformitate cu dispozițiile art. 10 alin. (1) lit. a) și k) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 140/2022 privind licența industrială unică, aprobată cu modificări prin Legea nr. 98/2023, cu modificările și completările ulterioare, se emite prezentul aviz favorabil, cu următoarele condiții:

—  
—  
—

Art. 2. — În conformitate cu dispozițiile art. 10 alin. (1) lit. k) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 140/2022 privind licența industrială unică, aprobată cu modificări prin Legea nr. 98/2023, cu modificările și completările ulterioare, Oficiul pentru Licență Industrială solicită .....

(denumirea autorității competente)

modificarea/adaptarea/simplificarea (după caz) procedurilor necesare pentru acordarea licenței industriale unice în conformitate cu principiile și obiectivele stabilite de către oficiu, cu luarea în considerare a inițiativelor existente sau în curs, a obiectivelor guvernamentale și a legislației europene și naționale cu privire la e-guvernare, interoperabilitate și simplificare administrativă.

Art. 3. — Prezentul aviz se transmite către .....

(denumirea autorității competente)

*Președintele Oficiului pentru Licență Industrială,*

.....



OFICIUL PENTRU LICENȚĂ INDUSTRIALĂ

**AVIZ NEFAVORABIL**  
**Nr. (....)/(ZZ).(LL).(AAAA)**

În temeiul:

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 140/2022 privind licența industrială unică, aprobată cu modificări prin Legea nr. 98/2023, cu modificările și completările ulterioare (OUG nr. 140/2022);

— Hotărârii Guvernului nr. 1.251/2023 privind organizarea și funcționarea Oficiului pentru Licență Industrială, precum și pentru completarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 832/2022 privind stabilirea atribuțiilor, organizarea și funcționarea Cămarilor Prim-Ministrului, cu modificările ulterioare;

— Instrucțiunilor privind avizarea procedurilor autorităților competente privind eliberarea acordurilor necesare pentru obținerea licenței industriale unice, aprobate prin Ordinul președintelui Oficiului pentru Licență Industrială nr. 178/2025;

— Instrucțiunilor privind încadrarea în clasele de risc a activităților industriale ce stau la baza acordării licențelor, autorizațiilor, acordurilor, avizelor, permiselor sau altor acte administrative de către autoritățile competente prevăzute în anexa nr. 2 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 140/2022 privind licența industrială unică, aprobată cu modificări prin Legea nr. 98/2023, cu modificările și completările ulterioare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Oficiului pentru Licență Industrială nr. (...)/2025, având în vedere:

Adresa nr. xxxx/xxxx, transmisă de către .....

(denumirea autorității competente)

și înregistrată la Oficiul pentru Licență Industrială cu nr. xxxx/xxxx, prin care aceasta a înaintat spre avizare oficiului procedurile modificate în conformitate cu prevederile art. 6 și 11 din OUG nr. 140/2022,

.....  
(denumirea autorității competente)

a revizuit, în vederea simplificării și digitalizării, procedurile și formalitățile proprii aplicabile în cadrul procesului de acordare a licenței și/sau a inițiat modificări și completări ale legislației aplicabile.

În urma evaluării măsurilor de simplificare a procedurilor aplicabile activității de eliberare a actelor administrative întreprinse de .....

(denumirea autorității competente)

Oficiul pentru Licență Industrială a stabilit următoarele:

—

.....  
(denumirea autorității competente)

este autoritate competentă potrivit prevederilor anexei nr. 2, precum și dispozițiilor art. 4 lit. d) din OUG nr. 140/2022, fiind responsabilă cu emiterea Acordului/acordurilor, în vederea desfășurării unei activități industriale aferente obiectului de activitate, în condițiile legii;

(denumirea autorității competente)

a modificat, în vederea simplificării și digitalizării, procedurile și formalitățile proprii aplicabile procesului de eliberare a Acordului și/sau a inițiat modificări și completări ale legislației aplicabile, potrivit dispozițiilor art. 6 și 11 din OUG nr. 140/2022;

— revizuirea nu a fost realizată în conformitate cu principiile și obiectivele stabilite de către Oficiul pentru Licență Industrială prin aceea că:

și luând în considerare faptul că în urma evaluării ducerii la îndeplinire de către .....

(denumirea autorității competente)

a obligației de simplificare a procedurilor necesare pentru acordarea licenței industriale unice, acestea nu au fost modificate în vederea simplificării și digitalizării și/sau legislația aplicabilă nu a fost modificată și completată în conformitate cu dispozițiile art. 6 și 11 din OUG nr. 140/2022,

**Oficiul pentru Licență Industrială** emite prezentul aviz nefavorabil.

Art. 1. — În conformitate cu dispozițiile art. 10 alin. (1) lit. a) și k) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 140/2022 privind licența industrială unică, aprobată cu modificări prin Legea nr. 98/2023, cu modificările și completările ulterioare, Oficiul pentru Licență Industrială solicită .....

(denumirea autorității competente)

modificarea/adaptarea/simplificarea (după caz) procedurilor necesare pentru acordarea licenței industriale unice în conformitate cu principiile și obiectivele stabilite de către Oficiul pentru Licență Industrială, cu luarea în considerare a inițiativelor existente sau în curs, a obiectivelor guvernamentale și a legislației europene și naționale cu privire la e-guvernare, interoperabilitate și simplificare administrativă.

Art. 2. — Prezentul aviz se transmite către .....

(denumirea autorității competente)

*Președintele Oficiului pentru Licență Industrială,*

.....

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329  
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR  
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)  
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro  
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.  
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.  
Pentru publicări, încărcări actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

